

พระราชบัญญัติ

ยกโทษให้แก่ผู้ที่ใดกระหำความผิดต่อกฎหมาย เกี่ยวด้วยการเกณฑ์แรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่ห้ออานันทมหิกส ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประชานสภาผู้แทนราษฎร ถงวนที่ ๑ สำหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗) ปรีที่ พนมยงศ์

ทราไว้ ณ วันที่ ๒៩ ธันวงคม พุทธศักราช ๒๔๘๗ เป็นไปที่ ๑๑ ในรัชชกาลบัจจุบัน จึงมีพระบรษราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยืนขอมของสถา ู้แทนราษฎร คังต่อไปนี้

มา รา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญ**ัติ** ยกโทษใหแก่ผู้ที่ใดกระทำความผิดต่อกฎนมายเกี่ยว ด้วยการ เกณฑ์แรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราช บัญญัตินี้ให้ใช้บังคับใต้ตั้ง แต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาผู้ให้ได้กระทำความผิดต่อพระราช บัญญัตเกณฑ์พาเมืองอุดหนุนราชการทะกร พุทธศาราช ๒๔ ๒๔ พระราช บัญญัตให้อำนาจ ในการ เตรียมการน้องกัน ประเทศ พุทธศาราช ๒๔๘๔ พระราช บัญญัติจักษณะเกณฑ์จ้าง รัตน โกสินทรศา ๑๑៩ กฎอัยกา ศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ หรือ บรรดาคำสั่งข้อ บังคับซึ่งออกตามความ ในกฎอัยยทารศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ หรือกฎหมายอื่นใด อันเกี่ยวด้วยการเกณฑ์ แรงงานโดยเหตุต่าง ๆ ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ถ้า ยังมิใค้ถูกชื่องต่อศาล หรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาของ ศาล ก็ให้ระงับคดีและไม่เอาโทษต่ ไป หรือถะได้รับโทษ อยู่แล้วในวันใช้ จระราชบัญญัติน ก็ให้ยลโทษก็ยังมิโด้รับ นั้นเสีย

มาตรา ๔ ให้นาขกรัฐผมตรีรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ควะ อภัยวงศ์ นายครัฐมนตรี